

HELJU KÕRS

60

Helju Kõrs sündis 12. aprillil 1940. aastal Põlvamaal Süvahavva külas talupidajate peres. Koolitee algas 1947. a. Süvahavva algkoolis, jätkus Viluste mittetäielikus keskkoolis ning Tartu 3. Töölisnoorte Keskkoolis, mille lõpetas 1963. aastal.

Samast aastast algas ka lähem kokkupuude raamatukogutööga. Aastail 1963–1968 oli Helju Kõrs Neeme külaraamatukogu juhataja. Töö kõrvalt algasid õpingud Tartu ülikooli raamatukogunduse ja bibliograafia erialal kaugõppeosakonnas. Seoses nimetatud osakonna üleviimisega Tallinnasse 1965. a. jätkusid õpingud juba E. Vilde nim. Tallinna Pedagoogilises Instituudis, mille H. Kõrs lõpetas 1972. a. Ta on töötanud veel Virtsu lastepäevakodus pedagoog-kasvatajana (1968–1971) ning Tartu Linna Lasteraamatukogus (1971–1973).

1973. a. aprillikuust alates töötab H. Kõrs Tartu ülikooli raamatukogus, 1975. a. algusest keemiaraamatukogus, olles ligi 20 aastat selle juhataja (a-ni 1994). Olles keskkooli lõpetamisest saadik olnud nii tihedalt seotud raamatute ja raamatukogundusega, ei kujuta Helju ise end ega meigi teda ette mingis teises rollis. Raamatud on tema jaoks erilise tähtsuse ja tohutu väärtusega. Ta on raamatukogutöötaja selle sõna kõige paremas ja laiemas mõttes. Töötades keemiaraamatukogus sai ta kiiresti omainimeseks kõigi keemikute jaoks, kuna tal on alati jätkunud energiat, jõudu ja tahtmist süveneda nende probleemidesse. Ka on ta väsimatult teinud kasvatustööd noorte lugejate hulgas, õpetades neid raamatust lugu pidama, seda hoidma ja õigesti kasutama, olema aus, täpne, kohusetundlik nagu teda ennastki teame.

Inimesena tunneme Heljut kui südamlikku ja osavõtlikku sõpra ning kaaslast, aga ka kui head ema oma kahele lapsele ja asendamatu vanaema viiele lapselapsele.

Õnne ja tervist!

Marju Salve

RIINA SOMSON

60

Riina Somson, neiuna Sihver, sündis Tartus 25. aprillil 1940 autojuhi pere teise lapsena. Pärast sõda jätkus elu Tartumaal taluperes. Nii tuli tal läbi teha kõik 1940-ndatel aastatel sündinud eesti laste vintsutused ja temagi lapsepõlv oli täis kaotusi. Küüditati vanaema ja tädi pere, Vabadussõjas käinud isa arreteeriti. Vanaema, tädi ja tädimees surid paari aasta pärast, kes laagris, kes küüditatuna. Ema kodutalust sunniti perekond lahkuma. Pärast isa naasmist Uurali vangilaagrist asuti elama Jõgevamaale.

Riina ema oli õppinud Tartu Õpetajate Seminaris, isa oli suur lugeja ja ajaloohuviline. Riina enda koolitee algas Koosal ja jätkus Jõgeval keskkoolis. 1969 lõpetas Riina kaugõppes Tartu ülikooli eesti keele ja kirjanduse õpetajana. Enne ülikooli raamatukokku jõudmist oli Riina töötanud sovhoosis põllutöödel, koolis laborandina, pangas raamatupidaja ja krediidiinspektorina, raudteejaamas piletimüüjana, keskkoolis saksa keele õpetajana, sidejaoskonnas operaatorina, *Edasi* toimetuses korrektori ja keeleteimetajana.

1975. a. algas kõige pikaajalisemaks kujunenud töö Tartu ülikooli raamatukogus. Riina raamatukogunduslikud teadmised ja kogemused on pärit õpperaamatukogust, teadusbibliograafia, perioodika ja retrokataloogimise osakonnast.

Riina tugevuseks on tema tohutu töövõime, ülim nõudlikkus iseene suhtes. Ta ise ütleb selle kohta: "Tööd olen ikka teinud hoiakuga, et mind on ju võetud **just** tööle". Töösaju arutades on ta olnud põhjalike ja sügavuti minevate küsimuste esitajaks, tema kogemust ja teravat pilku on raske alahinnata.

Mõistagi on olemas ka n.-ö. "pärast-tööd-Riina", kes naudib kirjandust ja teatrit, tunneb suurt huvi eesti keele küsimuste vastu ja armastab loodust. Ja muidugi — Riina on üles kasvatanud tubli ja võluva tütre, kes inglise filoloogina ehk mõneti jätkab ema teed.

Katrin Kaugver

ENE SARAP

50

Ene Sarap, neiuna Järvanurm, sündis 27. aprillil 1950. aastal Järvamaal Ambla alevis. Kooliteed alustas ta pisikeses koduses Seidla Algkoolis 1957. aastal, jätkas Aravete 8-kl. Koolis ja Rakvere I Keskkoolis, mille lõpetas 1968. aastal. Edasi tõi elu ta Tartusse ülikooli ajaloo osakonda, kus omandas ajaloolase-restauraatori eriala.

Alates 1975. a. on Ene pühendanud end ülikooli raamatukogule, alustas fondihooldajana ja aasta pärast jätkas restaureerimisosakonnas, kus töötas restauraatorina kuni 2000. aasta alguseni. See eriala on nõudnud ja nõuab pidevat õppimist. Ka on Ene restauraatorina töötanud aastate jooksul käinud end täiendamas Moskva ja Vilniuse restaureerimiskeskustes. 1988. a. omistati Enele I kategooria raamatukogu- ja arhiivmaterjalide restaureerimise alal. Igakülselt aktiivse ja erinevate eluvaldkondade vastu huvi tundva inimesena on ta läbinud ka ametiühingu alg- ja jätkukoolituse, osalenud suhtlus- ja ärikoolitustel.

Kui 2000. a. alguses seoses restaureerimisosakonna reorganiseerimisega loodi ennistuskeskus, asus Ene tööle selle juhatajana.

Varasematel aastatel olid Ene põhihobideks laulmine ja matkamine. Praegu, Liisi, Grete ja Kaarli emana, on ka hobid muutunud kodu- ja perekessemaks. Enele meeldib küpsetada, lugeda, kodu kaunistada, koos perega midagi huvitavat ette võtta. Enel on palju sõpru, ta on väga seltskondlik, osavõtlik, abivalmis, südamlik.

Soovime talle jätkuvalt jõudu, kannatlikkust ja huumorimeelt.

Kolleegid